

ÎNCHEIERE

4 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Luiza Gafton

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Maximum Auto”

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Maximum Auto” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Aditrans Grup” cu privire la repararea prejudiciului

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Maximum Auto” și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din 15 mai 2017, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 28 februarie 2017, SRL „Maximum Auto” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Aditrans Grup” cu privire la repararea prejudiciului.

În motivarea acțiunii a invocat că în cadrul procedurii judiciare intentate la cererea de chemare în judecată a SRL „Aditrans Grup” împotriva SRL „Maximum Auto” cu privire la încasarea sumei, prin încheierea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 8 aprilie 2014, a fost admisă cererea SRL „Aditrans Grup” de asigurare a acțiunii și a fost aplicat sechestru asupra mijloacelor financiare ale SRL „Maximum Auto” în sumă de 9613,57 lei.

Menționează că prin hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 12 septembrie 2014, acțiunea SRL „Aditrans Grup” a fost admisă, însă prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2016, a fost casată hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 12 septembrie 2014 și emisă o nouă hotărâre prin care a fost respinsă integral acțiunea SRL „Aditrans Grup”, iar prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 9 noiembrie 2016, recursul declarat de către SRL „Aditrans Grup” a fost considerat inadmisibil.

Relevă că la cererea creditorului SRL „Maximum Auto”, prin încheierea executorului judecătoresc Roman Talmaci din 23 decembrie 2016, a fost deblocată suma de 9613,57 lei.

Având în vedere dispozițiile art. 182 alin. (2) CPC, consideră că SRL „Aditrans Grup” urmează să-i repare prejudiciul cauzat prin aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, la cererea acestuia, în mărime de 9280 lei, conform calculelor anexate, pentru perioada 16 mai 2014 – 23 decembrie 2016.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea de la SRL „Aditrans Grup” în beneficiul SRL „Maximum Auto” a sumei de 9280 lei cu titlu de reparare a prejudiciului cauzat prin aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, luate la cererea SRL „Aditrans Grup”.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din 15 mai 2017, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2017, a fost respins apelul declarat de către SRL „Maximum Auto” și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din 15 mai 2017.

La 25 aprilie 2018, prin intermediul Oficiului Poștal, SRL „Maximum Auto” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii, cât și încasarea taxei de stat pentru cererea de recurs și suma de 138,60 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le ca ilegale și neîntemeiate.

Susține că instanțele de judecată ierarhic inferioare au aplicat legea pe care au interpretat-o în mod eronat.

Indică că instanța de apel a aplicat prevederile art. 1400 alin. (1) Cod civil, care stipulează că pericolul cauzării în viitor a unui prejudiciu dă temeii interzicerii faptelor care pot genera un astfel de pericol și prevederile art. 181 alin. (1) CPC, potrivit cărora încheierea privind asigurarea sau neasigurarea acțiunii poate fi atacată cu recurs.

Explică că acțiunea înaintată de către SRL „Maximum Auto” se întemeiază pe prevederile art. 182 alin. (2) CPC, potrivit cărora dacă hotărârea de respingere a acțiunii reclamantului a devenit irevocabilă, pârâtul este în drept să intenteze împotriva lui acțiune în reparație a prejudiciului cauzat prin măsurile de asigurare a acțiunii, luate la cererea acestuia, indiferent de vinovăția reclamantului.

Consideră că este suficient probat faptul că acțiunea SRL „Aditrans Grup” a devenit irevocabilă cu efect negativ pentru acesta, iar măsurile de asigurare dispuse la cererea acestuia au cauzat un prejudiciu reclamantului SRL „Maximum Auto”.

Relevă că SRL „Maximum Auto” și-a exercitat dreptul prevăzut de art. 181 alin. (1) CPC, însă nu direct prin atacarea încheierii de aplicare a sechestrului, dar prin atacarea temeiului apariției acestei încheieri, adică a hotărârii Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 12 septembrie 2014.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 12 decembrie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 90).

Totodată, actele cauzei atestă că copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2017 a fost recepționată de către reprezentantul recurente SRL „Maximum Auto”, avocatul Dorin Cimil la data de 11 aprilie 2018 (f. d. 91).

Alte date cu privire la recepționarea deciziei recurate, la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 25 aprilie 2018, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Maximum Auto” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către SRL „Maximum Auto”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Maximum Auto” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Maximum Auto” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu

Dumitru Mardari

Luiza Gafton